

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 14 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Muszyńska

Protokolant: Agata Wichłacz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Stare Miasto Małgorzaty Kalecińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2014 roku sprawy

L. W.

syna A. i K. z domu L.

urodzonego dnia (...) we W.

oskarżonego o to, że

I. w dniu 23 maja 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki S. (...) oraz telefonu komórkowego m-ki N. (...) o łącznej wartości 700 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 23 maja 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę M. N.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

II. w dniu 21 września 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), notebooka m-ki N. (...) o wartości 1000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 21 września 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę P. Z.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

III. w dniu 21 października 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki S. (...) o wartości 300 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 4 października 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę J. K.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

IV. w dniu 21 października 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki S. oraz telefonu komórkowego m-ki S. (...) o łącznej wartości nie mniejszej niż 251 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 21 października 2012 roku we W. przy pl. (...), na szkodę K. C.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

V. w dniu 28 października 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), laptopa m-ki L. (...) oraz dysku zewnętrznego WD o łącznej wartości 1800 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 28 października 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę J. N.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

VI. w dniu 10 listopada 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), laptopa m-ki S. (...) o wartości 1500 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 9 listopada 2012 roku w K. przy ul. (...), na szkodę M. M.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

VII. w dniu 3 grudnia 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki S. (...) o wartości 1000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 3 grudnia 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę H. K.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

VIII. w dniu 3 grudnia 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), odtwarzacza MP 2 m-ki C. (...)GB o wartości 300 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 22 listopada 2012 roku we W. przy pl. (...), na szkodę J. H.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

IX. w dniu 13 grudnia 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki H. W. o wartości 300 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 11 grudnia 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę P. M.

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

X. w dniu 13 grudnia 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), laptopa m-ki T. o wartości 2000 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 13 grudnia 2012 roku w K. przy ul. (...), na szkodę M. K. (3)

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

XI. w dniu 17 grudnia 2012 roku we W., pomógł w zbyciu M. K. (2), telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 600 zł, wiedząc, że pochodzi on z przestępstwa kradzieży dokonanej w dniu 16 grudnia 2012 roku we W. przy ul. (...), na szkodę M. K. (4)

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk

* * *

I. uznaje oskarżonego L. W. za winnego popełnienia czynów, opisanych w pkt I-XI części wstępnej wyroku, przyjmując, że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw, tj. czynów z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. M. kwoty 1500 zł;

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych Nr IX/75/13, poz. 26-30, 33-36, 42-59, 77-80, k. 125-132 akt sprawy;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) w dniach od 19 stycznia 2013 roku do 20 stycznia 2013 roku;

VII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (2) mieszkał przez pewien czas z L. W.. Miało to miejsce w drugiej połowie 2012 r. i trwało do początku roku 2013. Mężczyźni poznali się poprzez wspólnych znajomych. M. K. (2) w czasie zamieszkiwania z L. W. przynosił do mieszkania różne przedmioty, w tym przede wszystkim telefony komórkowe, tablety, laptopy. Nie mówił swojemu współlokatorowi, skąd ma te wszystkie rzeczy, jednak L. W. domyślił się, że z uwagi na ich znaczną ilość pochodzą one z przestępstw. W późniejszym okresie, na prośbę M. K. (2), L. W. zaczął sprzedawać i zastawiać określone rzeczy na podstawie umów lombardowych, w których występował jako sprzedawca lub pożyczkobiorca. Uzyskiwał z tego tytułu pieniądze, z których część zwracał M. K. (2).

dowód:

- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) we W. (k. 39v);
- wyjaśnienia podejrzanego M. K. (2) (k. 121);
- wyjaśnienia oskarżonego (k. 187);
- zeznania świadka M. K. (2) (k. 195)

W dniu 23 stycznia 2013 r. w salonie (...) przy ul. (...) we W. zabezpieczono m.in. umowy sprzedaży telefonów komórkowych, w których jako sprzedawca występował L. W.. W umowach tych L. W. oświadczał, że przedmiot sprzedaży nie pochodzi z kradzieży i nie jest obciążony prawem wobec osób trzecich.

Umową z dnia 13 grudnia 2012 r. L. W. sprzedał w salonie telefon komórkowy marki H. (...) o nr (...): (...) - 04 - (...) - 2 za 150 złotych. Telefon ten został skradziony P. M. w dniu 11 grudnia 2012 r. w budynku Politechniki przy ul. (...) we W.. Wartość telefonu wynosiła 300 złotych.

Umową z dnia 17 grudnia 2012 r. L. W. sprzedał w salonie telefon komórkowy marki N. (...) o nr (...): (...) - (...) - (...) - (...) za 250 złotych. Telefon ten został skradziony M. K. (4) w dniu 16 grudnia 2012 r. w klubie (...) przy ul. (...) we W.. Był wart 600 złotych.

dowód:

- protokół zatrzymania rzeczy (k. 3-5);
- umowa z dnia 17 grudnia 2012 r. (k. 6);
- umowa z dnia 13 grudnia 2012 r. (k. 7);
- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 144);
- zeznania świadka M. K. (4) (k. 145v);
- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 172)

Tego samego dnia w punkcie sprzedaży (...) - M. S. przy ul. (...) we W. zabezpieczono umowy sprzedaży tabletu i laptopa, w których jako sprzedawca ponownie występował L. W.. Przedmiotem umowy z dnia 13 grudnia 2012 r. był

laptop marki T. o nr fabrycznym: (...), sprzedany za 700 złotych. Laptop ten został skradziony M. K. (3) w dniu 13 grudnia 2012 r. w budynku Politechniki (...) przy ul. (...). Wartość skradzionego laptopa wynosiła 2.000 złotych.

dowód:

- protokół zatrzymania rzeczy (k. 23-25);
- umowa z dnia 13 grudnia 2012 r. (k. 27);
- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 175)

W dniu 19 stycznia 2013 r. przeszukane zostało mieszkanie L. W. przy ul. (...) we W.. W jego wyniku ujawniono m.in. 16 umów pożyczki, umowę sprzedaży, 14 pendrive'ów.

dowód:

- protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) we W. (k. 39-41)

W umowie pożyczki z dnia 3 grudnia 2012 r. zawartej z lombardem „ (...) - H. (...)” przy ul. (...) we W. na kwotę 150 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę telefonem komórkowym marki S. (...) wt19i o nr (...): (...). Telefon ten został skradziony H. K. w dniu 3 grudnia 2012 r. w budynku Wydziału (...) Weterynaryjnej przy ul. (...) we W.. Wartość telefonu wynosiła 1000 złotych,

dowód:

- umowa pożyczki z dnia 3 grudnia 2012 r. (k. 42);
- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 154);
- zeznania świadka H. K. (k. 155v)

W umowie pożyczki z dnia 3 grudnia 2012 r. zawartej z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwotę 40 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę sprzętem MP4 C. (...)GB. Nośnik ten został skradziony J. H. w dniu 22 listopada 2012 r. w budynku Wydziału M. - Energetycznego Politechniki (...) przy pl. (...) we W.. Wartość tego sprzętu wynosiła 300 złotych.

dowód:

- umowa pożyczki z dnia 3 grudnia 2012 r. (k. 54);
- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 157v);
- zeznania świadka J. H. (k. 159v)

W umowie pożyczki z dnia 21 września 2012 r. zawartej z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwotę 220 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę Notebookiem N. L.. Notebook ten został skradziony w dniu 21 września 2012 r. P. Z. w budynku Politechniki (...) przy ul. (...). Jego wartość wynosiła 1.000 złotych.

dowód:

- umowa pożyczki z dnia 21 września 2012 r. (k. 73);

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 162)

W umowach pożyczki z dnia 21 października 2012 r. zawartych z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwoty 60 złotych i 100 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę telefonami komórkowymi: Samsungiem E250 i S. E. W., a także telefonem marki S. (...). Ostatni z telefonów został skradziony J. K. z torebki w dniu 4 października 2012 r. przy ul. (...) we W. na Uniwersytecie Ekonomicznym. Jego wartość to 300 złotych. Natomiast telefony Samsung i S. (...) skradziono K. C. w dniu 21 października 2012 r. na Uniwersytecie Przyrodniczym przy pl. (...) we W.. Ich wartość wynosiła nie mniej niż 251 złotych.

dowód:

- umowy pożyczki z dnia 21 października 2012 r. (k. 76-77);

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 149);

- oświadczenie z dnia 4 października 2012 r. (k. 150);

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 164)

W umowie pożyczki z dnia 28 października 2012 r. zawartej z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwotę 300 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę dyskiem zewnętrznym WD oraz laptopem marki L. (...). Dysk i laptop zostały skradzione w dniu 28 października 2012 r. J. N. w (...) Szkole (...) przy ul. (...) we W.. Łączna wartość skradzionego sprzętu wynosiła 1.800 złotych.

dowód:

- umowa pożyczki z dnia 28 października 2012 r. (k. 79);

- protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie (k. 152)

W umowie pożyczki z dnia 10 listopada 2012 r. zawartej z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwotę 500 złotych L. W. zabezpieczył pożyczkę laptopem marki S. (...). Laptop ten został skradziony M. M. w dniu 9 listopada 2012 r. w budynku Politechniki (...) przy ul. (...) w K.. Wartość laptopa wynosiła 1.500 złotych. Został on zakupiony w marcu 2011 r. za cenę 2.299 złotych.

dowód:

- umowa pożyczki z dnia 10 listopada 2012 r. (k. 103);

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 170);

- oświadczenie świadka M. M. (k. 257, 261-262)

W umowach pożyczki z dnia 23 maja 2012 r. zawartych z firmą (...) przy ul. (...) we W. na kwotę 40 złotych i 60 złotych M. K. (2) zabezpieczył pożyczkę odpowiednio telefonem komórkowym marki S. (...) o nr (...): (...) - 9 oraz telefonem marki N. (...) o nr (...): (...). Telefony te zostały skradzione z torebki M. N. w dniu 23 maja 2012 r. przy ul. (...) we W.. Ich łączna wartość wynosiła 700 złotych.

dowód:

- umowy pożyczki z dnia 23 maja 2012 r. (k. 15-16);

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania osoby zawiadamiającej w charakterze świadka (k. 140);

- zeznania świadka M. N. (k. 141v)

L. W. został zatrzymany w dniu 19 stycznia 2013 r. Zwolniono go następnego dnia.

dowód:

- protokół zatrzymania osoby (k. 37)

L. W. ma 33 lata, wykształcenie zawodowe, z zawodu jest technologiem robót wykończeniowych. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych i uzyskuje z tego tytułu dochód w kwocie około 1.000 złotych netto miesięcznie. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, odwykowo.

L. W. był wcześniej karany sądownie za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k.

dowód:

- dane osobopoznawcze (k. 186);

- dane o karalności (k. 197);

- wywiad środowiskowy (k. 200)

* * *

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony L. W. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że M. K. (2) zamieszkiwał z nim i w tym czasie przynosił do mieszkania różne przedmioty, przede wszystkim telefony komórkowe i laptopy, w znacznej ilości, oskarżony miał świadomość, że pochodzą one z kradzieży. Następnie na prośbę swojego współlokatora zawierał umowy lombardowe na określone kwoty, udzielając zabezpieczenia w postaci skradzionego uprzednio przez M. K. (2) telefonu, laptopa lub tabletu. Oskarżony dobrowolnie poddał się karze. W postępowaniu przed Sądem jeden z pokrzywdzonych wystąpił o naprawienie szkody w trybie art. 46 § 1 k.k. Wobec niestawiennictwa oskarżonego nie było możliwe zweryfikowanie jego stanowiska w zakresie dobrowolnego poddania się karze, wobec czego sprawę rozpoznano na zasadach ogólnych. W postępowaniu jurysdykcyjnym oskarżony, mimo prawidłowego wezwania go na rozprawę, nie stawił się na niej, co spowodowało konieczność wydania wyroku zaocznego.

* * *

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na wiarygodnych dowodach osobowych i rzeczowych. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podał okoliczności, w jakich dochodziło do zawierania umów lombardowych i potwierdził, że zdawał sobie sprawę z pochodzenia przedmiotów, które następnie stanowiły zabezpieczenie przy otrzymywanych pożyczkach. Wyjaśnieniom L. W. Sąd dał wiarę w pełni, tym bardziej, że znajdowały one odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zabezpieczonych umowach lombardowych oraz zeznaniach pokrzywdzonych, którzy dokładnie określili modele skradzionych telefonów komórkowych, laptopów lub tabletów oraz ich ceny. Pozwoliło to dopasować określone numery fabryczne skradzionych przedmiotów do konkretnych sprzętów, wpisanych w umowach zawieranych przez oskarżonego z licznymi punktami sprzedaży, jako zabezpieczenie pożyczki. Nadto wyjaśnienia oskarżonego korespondowały z wyjaśnieniami M. K. (2), wprowadzonymi do procesu w trybie art. 391 § 2 k.p.k., oraz jego zeznaniami. Świadek potwierdził, że mieszkał razem z oskarżonym i sprowadzał w tym czasie liczne przedmioty do miejsca zamieszkania,

a następnie prosił oskarżonego o pomoc w ich zbyciu w lombardzie. Zeznania pokrzywdzonych - świadków koncentrowały się głównie na samym fakcie kradzieży i okolicznościach jej towarzyszących, zatem stanowiły one istotne środki dowodowe w zakresie porównania numerów fabrycznych skradzionych pokrzywdzonym przedmiotów z tymi, które zostały wpisane w umowach pożyczki i sprzedaży. W tym zakresie zeznania te posiadały moc dowodową i zasługiwały na uznanie ich za wiarygodne. Ponadto Sąd dysponował w niniejszej sprawie dowodami rzeczowymi w postaci protokołów przeszukania rzeczy, protokołu zatrzymania oskarżonego oraz obszernej dokumentacji umownej i protokołów zeznań świadków, protokołów z przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie, a także oświadczenia świadka M. M. o szacunkowej wartości jego laptopa w dniu kradzieży i danych o karalności. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron w toku postępowania. Zostały wprowadzone do procesu karnego zgodnie z wymogami procedury, zatem Sąd przydał im walor wiarygodności i uczynił podstawą rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wina i sprawstwo oskarżonego L. W. nie budziły żadnych wątpliwości.

Przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnia ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Przez **nabycie** rozumieć należy uzyskanie przez pasera od osoby władającej władztwem nad rzeczą. Nastąpić to musi za zgodą osoby władającej rzeczą dotychczas i zbywającej ją na rzecz nabywcy. Przez **pomoc do zbycia** rzeczy rozumieć należy wszelkie zachowanie ułatwiające realizację porozumienia między zbywcą a nabywcą rzeczy dotyczącego przeniesienia jej własności. Zachowanie to przybierać może postać pośrednictwa między zbywającym a nabywcą rzeczy, poinformowania osoby posiadającej rzecz o miejscu lub osobie, której można ją zbyć, wyszukiwaniu nabywcy, dostarczeniu rzeczy do miejsca transakcji lub podejmowaniu innych czynności umożliwiających lub ułatwiających dokonanie zbycia rzeczy. Przez **zbycie** rozumieć należy każdą czynność dwustronną lub wielostronną, opartą na porozumieniu między zbywcą a nabywcą, której treścią jest przekazanie władztwa nad rzeczą, bez zamiaru odzyskania rzeczy. **Przyjęcie** rzeczy oznacza przejęcie przez sprawcę władztwa nad rzeczą od osoby władającej rzeczą w celu określonym porozumieniem obu stron. Istota przejęcia sprowadza się do ograniczonego władztwa nad rzeczą przejmującego, który nie może postępować z nią w sposób dowolny. Przez pomoc do ukrycia rzeczy rozumieć należy każdą czynność zmierzającą do ukrycia tej rzeczy lub ułatwiająca jej ukrycie, której rezultatem ma być utrudnienie lub uniemożliwienie wykrycia rzeczy. Przestępstwo określone w art. 291 k.k. jest przestępstwem umyślnym i materialnym.

Na kanwie rzeczowej sprawy okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów były przejrzyste i jasne. Sąd nie miał wątpliwości, że rzeczy, którymi L. W. zabezpieczał kilkakrotnie umowy pożyczki lub które sprzedawał pochodziły z czynów zabronionych - kradzieży. Oskarżony miał tego świadomość, do czego sam się przyznał. Poprzez zawieranie umów w różnych lombardach wypełnione zostało kolejne znamię paserstwa, tj. pomaganie w zbyciu tych przedmiotów. Oskarżony ułatwiał bowiem M. K. (2) sprzedaż telefonów komórkowych, laptopów i tabletu lub zastaw na tych rzeczach, za co otrzymywał określoną kwotę pieniędzy. Działal na prośbę zamieszkującego z nim kolegi. Udawał się do różnych punktów sprzedaży i tam ze świadomością pochodzenia tych przedmiotów z przestępstwa posługiwał się nimi celem uzyskania korzyści majątkowej dla siebie i współlokatora.

Sąd, analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy doszedł do przekonania, że zarzucane oskarżonemu czyny stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Istnieją zatem cztery przesłanki warunkujące przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw. Są to: tożsamość kwalifikacji każdego z przestępstw składających się na ciąg, podobny sposób popełnienia tych przestępstw, krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brak wyroku, chociażby nieprawomocnego co do któregośkolwiek z nich, który zapadł w okresie między pierwszym a ostatnim z przestępstw. Na gruncie niniejszej sprawy wszystkie te przesłanki zostały spełnione. W akcie oskarżenia zarzucono oskarżonemu popełnienie jedenastu czynów o tożsamej kwalifikacji prawnej, tj. paserstwa (art. 291 § 1 k.k.). Oskarżony L. W. popełnił powyższe czyny

działając w podobny sposób tzn. sprzedawał telefony komórkowe, laptopy i tablety lub zabezpieczał określone umowy tymi przedmiotami, wiedząc, że pochodzą one z kradzieży, podpisując w tym celu umowy w różnych punktach sprzedaży lombardowej, a następnie uzyskiwał z tego tytułu część pieniędzy - pozostałą kwotę zwracał M. K. (2). Uznać zatem należy, że przestępstwa te zostały popełnione w takich okolicznościach, które występują w odniesieniu do każdego z nich, przy czym nie zostały one uwzględnione w ustawowym zestawie znamion danego typu czynu zabronionego. Czyny przypisane oskarżonemu dzielą krótkie odstępy czasu, bowiem czyn I został popełniony 23 maja 2012 r., a czyn II - 21 września 2012 r., kolejne popełniane były w odstępach jednego miesiąca lub kilku dni, licząc od daty popełnienia przestępstwa wcześniejszego. Co do żadnego z tych przestępstw nie został wydany wcześniej wyrok. Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że zachowania oskarżonego we wskazanych okresach złożyły się na ciąg przestępstw. Zmieniono zatem kwalifikację prawną przypisanych oskarżonemu czynów na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. Sąd nie dokonał żadnych zmian w zakresie ujętych przez Prokuratora opisów czynów, a jedynie dostrzegł konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynów w oparciu o ustalenia faktyczne.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie dyrektywy z art. 53 § 1 i 2 k.k. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu, za przypisane mu przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do jego winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Zdaniem Sądu kara ta uświadomi oskarżonemu nagannosc jego postępowania, spełniając w ten sposób swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej. Okolicznością obciążającą w niniejszej sprawie było działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dlatego też na podstawie art. 33 § 2 k.k. Sąd dodatkowo orzekł wobec oskarżonego sankcję w postaci kary grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość 1 stawki na kwotę 10 złotych. Wysokość kary grzywny uwzględnia warunki osobiste i majątkowe oskarżonego, który obecnie uzyskuje miesięczny przychód w kwocie około 1.000 złotych. Kara ta nie jest wygórowana, jednak wzmacnia dolegliwość karną i piętnuje motywację, która legła u podstaw działania oskarżonego.

Sąd skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ustanawiając okres próby na trzy lata. W ocenie Sądu istnieje wobec oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna, pozwalająca przypuszczać, iż pomimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem. Zdaniem Sądu sama świadomość oskarżonego co do możliwości odbycia kary pozbawienia wolności w następstwie zarządzenia jej wykonania, stanowi proporcjonalną niedogodność prawnokarną. Celem zweryfikowania przyjętej wobec oskarżonego prognozy konieczny jest jednak w ocenie Sądu trzyletni okres próby, w czasie którego oskarżony będzie mógł poddać swoje zachowanie krytycznej analizie.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz M. M. kwoty 1.500 złotych. Pokrzywdzony wykazał, że laptop, który został mu skradziony, był użytkowany przez około 1,5 roku. Został kupiony za cenę 2.299 złotych, a jego wartość na dzień kradzieży została oszacowana na kwotę 1.500 złotych. M. M. złożył wniosek o naprawienie szkody, zatem Sąd zobowiązany był do orzeczenia wobec oskarżonego tego środka karnego. Kwota podana przez pokrzywdzonego została w tym zakresie w dostateczny sposób uprawdopodobniona poprzez przedłożenie dowodu zakupu laptopa i innych akcesoriów.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych Nr IX/75/13 pod poz. 26-30, 33-36, 42-59, 77-80 (k. 125-132 akt sprawy), natomiast stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) w dniach od 19 stycznia 2013 r. do 20 stycznia 2013 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych nastąpiło na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.